

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Trutnově rozhodl samosoudkyní Mgr. Gabrielou Řezníčkovou ve věci

žalobkyně: **TOKAREX spol. s r.o.**, IČO 28355962
se sídlem Čechyňská 419/14a, 602 00 Brno - střed
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Štembrokem
se sídlem Čechyňská 419/14, 602 00 Brno

proti
žalovanému: [REDACTED], narozený [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupený advokátem JUDr. Rostislavem Silným
se sídlem Na zábradlí 205/1, 110 00 Praha 1 - Staré Město

o zaplacení částky 53.580,41 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 53.580,41 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 13.580,41 Kč od 18. 5. 2020 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 49.910 Kč k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Pavla Štembroka do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala vydání rozsudku uvedeného ve výroku s odůvodněním, že požaduje po žalovaném doplacení ceny dodaného díla v částce 13.580,41 Kč a dále částku 40.000 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

odpovídající části sjednané smluvní pokuty na základě smlouvy uzavřené mezi účastníky dne 4. 11. 2019. Žalobkyně se pro žalovaného zavázala provést pokládku litého anhydritového potěru v jeho rodinném domě a následně odstranit anhydritový šlem, svůj závazek řádně a včas splnila. Žalobkyně v souladu se smlouvou o dílo vystavila fakturu se splatností dne 17. 5. 2020 na částku 61.309,41 Kč, jež se skládala z ceny za pokládku potěru 47.729 Kč s DPH, za nadspotřebu potěru 10.346,86 Kč s DPH a za odstranění šlemu 3.234,10 Kč s DPH. Žalovaný na fakturu uhradil pouze částku 47.729 Kč. Dne 22. 11. 2021 zaslala žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce žalovanému předžalobní výzvu k uhrazení dlužné částky 13.580,41 Kč a části smluvní pokuty. Žalovaný žalobkyni sdělil, že pohledávku neuznává a ke dni podání žaloby dlužnou částku neuhradil.

2. Žalovaný uplatněný nárok neuznal. Poukázal na cenovou nabídku žalobkyně s předpokládanou cenou litého potěru v částce 47.729 Kč ze dne 4. 11. 2019 po zaměření prostor žalobkyní, která se stala součástí smlouvy o dílo. Žalovaný se důvodně domníval, že cenová nabídka a rozpočet budou odpovídat skutečně provedenému dílu. Úmysl žalobkyně však byl od počátku takový, aby v rozpočtu nastavila nízkou a atraktivní cenu tak, aby si ji pro zhotovení zakázky žalovaný vybral, ačkoliv si musela být vědoma, že spotřeba bude výrazně větší, kdy pro tento případ se nicméně dopředu formálně chránila smlouvou zhotovenou jednoznačně v neprospěch žalovaného s cílem se na jeho úkor v rozporu s dobrými mravy obohatit. Žalobkyně se při realizaci zakázky odchýlila o 1.990 litrů potěru, tedy o téměř 30 % oproti původnímu zaměření. Žalovaný dále uvedl, že žalobkyně neprokazuje skutečnou spotřebu potěru, kterou žalovaný reálně ani nemohl zkontrolovat. Žalovaný předem sjednanou cenu díla 47.729 Kč žalobkyni uhradil, fakturu ze dne 12. 5. 2020 pak reklamoval dne 18. 5. 2020. Žalovaný vznesl námitku nepřiměřenosti sjednané smluvní pokuty ve smyslu ustanovení § 2051 občanského zákoníku a navrhl, aby ji soud v případě shledání oprávněnosti základu nároku žalobkyně snížil. Soud by měl podle žalovaného žalobu zamítnout pro její neoprávněnost.
3. Po provedeném dokazování vzal soud na základě smlouvy č. AN 333_2019 za zjištěné, že dne 4. 11. 2019 uzavřeli účastníci smlouvu o dílo, ve které se žalobkyně zavázala provést pro žalovaného pokládku litého anhydritového potěru a následně odstranit anhydritový šlem. Místem plnění byl rodinný dům na adrese [REDAKCE], termín pokládky potěru byl sjednán na 6. 11. 2019. Cena za dílo byla po dohodě stanovena cenovou nabídkou č. AN 483_2019 ze dne 29. 10. 2019, která byla přílohou smlouvy o dílo. Podle čl. III. odst. 1. smlouvy odkazujícího na cenovou nabídku byla cena za provedení díla sjednána ve výši 47.729 Kč s DPH. V čl. III. odst. 2 smlouvy o dílo se žalobkyně s žalovaným dále dohodli, že se cena díla může navýšit či snížit o skutečně spotřebovaný materiál a provedené práce, zejména o rozdíl množství anhydritového potěru nad rámec uvedeného množství v cenové nabídce č. 483_2019 ze dne 29. 10. 2019. Množství anhydritového potěru je v kalkulaci cenové nabídky č. 483_2019 ze dne 29. 10. 2019 uvedeno pro požadovanou jmenovitou tloušťku potěru v nejvyšších místech podkladu a vzhledem k nepravidelné rovinatosti podkladu nelze přesné množství materiálu dopředu specifikovat. Objednatel bere tuto skutečnost na vědomí a zavazuje se předpokládaný rozdíl – navýšení ceny uhradit. Smluvní strany se dohodly, že skutečně spotřebované množství potěru bude potvrzeno objednatelem do předávacího protokolu, na základě dodacího listu skutečně vydaného materiálu vystaveného obsluhou aplikačního návěsu Brema a případný rozdíl bude vyúčtován jako nadspotřeba nebo odečten jako podspotřeba v jednotkové ceně za m³ z cenové nabídky ze dne 29. 10. 2019. Cena díla neobsahovala cenu za odstranění anhydritového šlemu. Přebroušení mělo být podle čl. III. odst. 3. smlouvy vyúčtováno zvlášť na základě jednotkové ceny z cenové nabídky č. 483_2019 ze dne 29. 10. 2019 a požadovaného rozsahu dle požadavku objednatele, minimálně však ve výši paušální sazby 2.200 Kč bez DPH.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

4. Cenovou nabídkou AN 483_2019 ze dne 29. 10. 2019 vzal soud za prokázáno, že byla zpracována na základě písemné poptávky žalovaného na jmenovitou tloušťku potěru, konkrétně na 50 mm. Nabídka obsahuje sdělení tvůrce nabídky (žalobkyně), že může dojít k nadspotřebě anhydritového potěru proti cenové kalkulaci v závislosti na rovinatosti podkladu. Skutečně spotřebované množství bude vyúčtováno v ceně za m³. Kromě případné nadspotřeby anhydritového potěru cena zahrnuje veškerý materiál, dopravu a práce potřebné k provedení díla v rozsahu sdělených výměr. V místě, kde bude jako konečná nášlapná vrstva použita lepená podlahová krytina, je nutné provést odstranění šlemu z anhydritového potěru, které se provádí broušením cca po třech týdnech od pokládky anhydritového potěru. Pokud bude odstranění šlemu požadováno, bude vyúčtováno zvlášť, až po jeho provedení na základě jednotkové ceny za m² z kalkulace a výměry plochy, z níž bude šlem odstraněn. Konkrétní kalkulace zakázky obsahovala údaje o tloušťce anhydritového potěru 50 mm, o celkové výměře podlah k vylití 143,78 m², o spotřebě materiálu 0,050 m³ na 1 m², o ceně na jednotku (tj. na 1 m² plochy) 226,06 Kč a o ceně 4.521,24 Kč za balení směsi o objemu 1 m³. Při uvedených parametrech činilo množství potřebné směsi 7,19 m³, cena anhydritového potěru byla vypočtena na 32.503,22 Kč. Za odstranění anhydritového šlemu na výměře do 100 m² by byla účtována cena 2.200 Kč, při vyšší výměře cena činila 22 Kč/ m².
5. Z předávacího protokolu ze dne 6. 11. 2019 soud zjistil, že žalovaný jako objednatel převzal od žalobkyně jako zhotovitele dílo podle smlouvy č. AN 333_2019 v rozsahu provedení pokládky anhydritového potěru bez výhrad a potvrdil celkovou spotřebu anhydritového potěru 20 MPa v množství 9,18 m³. Protokol obsahuje údaj, že dílo bylo provedeno bez nedodělků, výška potěru byla stanovena objednatelem. Zástupce zhotovitele [REDAKCE] učinil do protokolu poznámky o výšce vylitého povrchu v jednotlivých podlažích a o neobryšované dilataci po obvodu stěn. V protokolu je uvedeno, že ve 3. nadzemním podlaží je na cca 0,5 m² v pravém rohu nedostatečné krytí a hrozí možnost prasknutí. Z předávacího protokolu ze dne 21. 1. 2020 soud zjistil, že žalovaný jako objednatel převzal od žalobkyně jako zhotovitele podle smlouvy č. AN 333_2019 v rozsahu provedení odstranění anhydritového šlemu. K rozsahu odstranění je uveden údaj „vše“. Protokol obsahuje údaj, že dílo bylo provedeno bez nedodělků. Zástupce zhotovitele [REDAKCE] učinil do protokolu poznámku, že ve 2. nadzemním podlaží je koupelna v dlažbě a v 1. nadzemním podlaží je koupelna+chodba v dlažbě. Žalovaný oba předávací protokoly podepsal.
6. Fakturou ze dne 12. 5. 2020 č. 201108 má soud za prokázané, že žalobkyně vyúčtovala žalovanému celkovou částku 61.309,41 Kč včetně DPH, jež se skládala z ceny za pokládku anhydritového potěru 47.728,45 Kč, z ceny za nadspotřebu potěru 10.346,86 Kč a z ceny za odstranění šlemu 3.234,10 Kč. Splatnost faktury byla stanovena na 17. 5. 2020. Na základě souhlasných prohlášení účastníků vzal soud za nesporné, že žalovaný uhradil z vystavené faktury pouze částku 47.729 Kč, odmítl uhradit cenu za nadspotřebu potěru a za odstranění šlemu, neuhrazena tedy zůstala částka 13.580,41 Kč.
7. Výpovědí [REDAKCE] má soud za prokázané, že je zaměstnán u žalobkyně jako technik, náplní jeho práce je kontrolovat stavby před realizací lití potěru. Stavbu žalovaného navštívil celkem třikrát, z toho dvakrát jako technik. Účastnil se i při vylívání betonu, neboť u této zakázky se vylívalo z lešení a od dodavatele byla potřebná přítomnost tří osob. Při první návštěvě svědek zjistil, že podklad je v nevyhovujícím stavu, sdělil proto žalovanému, co je potřeba upravit a změnit. Při druhé návštěvě svědek konstatoval, že stav povrchu je relativně v pořádku a stavba je v podstatě připravena. Před vylitím je nezbytné, aby byl polystyren na podlaze pokrytý folií, pod kterou vylévána směs nesmí unikát. Na polystyrenu byly podle svědka určité nerovnosti, odskoky, které by správně neměly přesáhnout 1 centimetr. U řady zakázek však bývá podlaha připravena s povrchovými nerovnostmi ve větším rozsahu, což se pak řeší přímo s investorem. Při posouzení konkrétní podlahy svědek používá nivelační přístroj a proměřuje výšky v jednotlivých

částech místnosti. Nerovnost podkladu nebrání vylití podlah, při vylití se dosáhne roviny. Množství materiálu je proměnlivé a závislé na podkladu. U zakázky žalovaného měl svědek od nadřízeného (pana [REDACTED]) pokyn, aby provedl přeměření, což se s velkou pravděpodobností stalo až při druhé návštěvě. Poprvé byl totiž povrch v natolik nevyhovujícím stavu, že by měření bylo zbytečné. Dotaz, zda lze na základě přeměření sdělovat přesné údaje o nadspotřebě, svědek zodpověděl tak, že investor vždy spolu se svědkem chodí po stavbě a on mu sděluje, že v konkrétním místě bude výška vylité směsi 4 cm nebo 6 cm, závěr o rozptylu výšek zákazníkovi sděluje. Svědek vždy upozorňuje, že podlaha je křivá a bude na tom záviset množství vylitého materiálu. Popsaným způsobem svědek postupoval i u žalovaného. Pokud jsou na podkladu položené polystyrenové desky a na nich folie, neznamená to samo o sobě, že podklad je rovný. Svědek se při měření věnuje výškám hlavně v rozích ale i v prostoru místnosti a na základě například 10 – 15 měření může učinit závěr o tom, zda je podlaha rovná nebo křivá. Svědek na základě výsledků měření neprovádí žádné matematické výpočty odhadovaného množství směsi, která bude vylita. Informace ke vztahu k zákazníkovi spočívá ve sdělení svědka, že dojde k nadspotřebě. V době měření nelze skutečnou nadspotřebu zjistit, možná pouze odhadnout. V 99 % případů zákazník chápe, že když jsou na podlaze změřeny nerovnosti, k nadspotřebě logicky dojde. Nivelačním přístrojem svědek změří určitou průměrnou tloušťku/výšku, o prohlídce stavby vždy pro žalobkyni sepíše protokol s údaji, který předá nadřízenému. Ten si z něj dovodí průměr pro odhadovanou spotřebu materiálu a sám řeší cenové záležitosti. Podle svědka na 100 m² bývá odhadován cca 1 m³ materiálu navíc, což ale samozřejmě neznamená, že se odhadované větší množství směsi ve skutečnosti vyleje. K nižší spotřebě podle svědka občas rovněž dochází a to buď proto, že zákazník chybně uvede větší výměru, nebo se při realizaci zjistí oslabení nějakého místa, kam lze vylít pouze menší množství materiálu. Svědek potvrdil, že dne 21. 1. 2020 protokolárně předával žalovanému podlahu po odstranění šlehu.

8. Svědek [REDACTED] byl na stavbě u žalovaného pouze při vylívání směsi, průběh zakázky popsal jako standardní. S žalovaným prošli prostory, kde se mělo vylívat. Žalovaný na každém podlaží určil tzv. „váhorys“, před vylitím proběhlo měření nivelačním testerem, po cca půl metrech byly zaměřeny body, přitom byly podle svědka zjištěny nerovnosti. Žalovaný po realizaci provedl prohlídku a podepsal předávací protokol, v němž byl uveden a odsouhlasen údaj o spotřebě materiálu. Svědek si nevybavil, zda po něm žalovaný po přeměření před zahájením vylití požadoval sdělení nějakého údaje o výši nadspotřeby. Podle svědka muselo být žalovanému jasné, když viděl náměry v jednotlivých částech, že podlaha je křivá a dojde k nadspotřebě. Přesný rozsah nadspotřeby nelze před vylitím odhadnout, svědek to označil za prakticky nemožné. Občas dochází i k podspotřebě, což bývá většinou způsobeno nesprávným vstupním údajem od zákazníka o rozměrech vylívané plochy. Spotřebu 9,18 m³ uvedenou v předávacím protokolu nelze zpochybnit, ukazuje ji aplikační návěs, který přesně změří množství vylité směsi. Svědek u žalovaného předpokládal vznik nadspotřeby na základě své dlouholeté praxe, kdy u nerovných podlah vzniká nadspotřeba. Na dotaz, zda svědek při realizaci vychází z cenové nabídky a odhadu spotřeby materiálu, odpověděl svědek tak, že je na stavbě z důvodu realizace, kdy mu zákazník sdělí výšku a svědek zákazníka po provedeném přeměření seznamuje s výsledným zjištěním včetně upozornění, že dojde k nadspotřebě. Obhlídky staveb před realizací provádí technik, který přitom provádí přeměření, což slouží k získání údajů pro zpracování cenové nabídky. Zákazník ale ani po přeměření nezíská přesný odhad spotřeby co do množství materiálu, neboť to se zjistí až na základě realizace. Na podlahu o výměře 100 m² se zpravidla vyleje potěr o cca 1 cm vyšší, což odpovídá 1 m³ materiálu navíc. V případech přípravy podkladu odbornou firmou bývá podlaha rovinnatější a tedy procento nadspotřeby je nižší.
9. Žalovaný v účastnické výpovědi popřel, že by byl před realizací zakázky či v jejím průběhu panem [REDACTED] nebo panem [REDACTED] upozorněn na možnost nadspotřeby. Při vylívání směsi se zdržoval na místě, zajímal se o průběh realizace a pořizoval fotodokumentaci. Před zahájením

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

vytírání žalovaný stavbu za účelem opakovaného měření povrchů již neprocházel. Byl zde přítomen pan [REDACTED], který provedl předchozí měření a mohl tak sdělit potřebné informace. Podlaha se žalovanému po dokončení jevila v pořádku a rovná, proto podepsal předávací protokol. V té chvíli neporovnával údaj o spotřebě s nabídkou ve smlouvě. Nekontroloval údaj o množství skutečně vylité směsi na měřícím zařízení, neví, odkud se hodnota vzala, pracovníků žalobkyně se na to neptal. V původní cenové nabídce z 10. 9. 2019 bylo uváděno větší množství materiálu, k aktualizaci nabídky došlo po návštěvě a přeměření povrchu panem [REDACTED]. Ve druhé cenové nabídce (z 29. 10. 2019) bylo kalkulováno nižší množství směsi, což žalovaný považoval za upřesnění v důsledku proběhlého měření. Žalobkyně se v žalovaném snažila vzbudit dojem, že provádí přesnou kalkulaci a že se výsledná cena bude lišit pouze o jednotky procent. Žalovaný si již nevybavil, zda ho pan [REDACTED] v průběhu měření nebo po jeho skončení seznamoval s naměřenými hodnotami, nějaké informace o výsledcích měření mu možná sděloval. Na druhou návštěvu pan [REDACTED] přijel proto, aby zkontroloval odstranění nedostatků podlah vytýkaných při první návštěvě. Prováděným měřením získal pan [REDACTED] podklady pro žalobkyni o množství potřebného materiálu na podlahy, které následně sdělil jednateři žalobkyně pro zpracování cenové nabídky. Žalovaný připustil, že nikdo od zhotovitele mu výslovně nesdělil, že odchylka ve spotřebě bude maximálně několik procent. Žalovaný na to však usoudil s ohledem na obecné zvyklosti i na jednání žalobkyně, které budilo dojem, že nabídkovou cenu kalkuluje velice přesně. Žalovaný neměl problém s navýšením ceny za práci v nabídce z 29. 10. 2019, neboť ve stavbě nebyly schody a hadice musela být protažena oknem z lešení. Snížení množství materiálu žalovaný přičítal výsledkům přeměření technika pana [REDACTED]. Pan [REDACTED] žalovaného informoval, že povrch je nerovný, zároveň však uváděl, že nejde o nic nestandardního, co by nešlo řešit. Ke zpracování nabídky žalobkyni mělo dojít právě až na základě změřených údajů, proto se žalovaný s panem [REDACTED] o nadspotřebě nebavil.

10. Jednatel žalobkyně [REDACTED] jako účastník řízení vypověděl, že žalovaný poptal u žalobkyně podlahu o ploše 153 m² v tloušťce 5 cm, na což mu byla udělána cenová nabídka z 10. 9. 2019. Dne 29. 10. 2019 byla po přeměření technikem [REDACTED] zpracována další nabídka na plochu 143,78 m² za jasného předpokladu, že bude moci být vylita směs o tloušťce 5 cm. V nabídce nejde o žádný odhad, ale o výpočet jmenovité tloušťky potěru na danou plochu. V nabídce ani v textu smlouvy o dílo se neuvádí, že množství uvedené v nabídce bude korespondovat s množstvím skutečně spotřebovaným u konkrétní zakázky. Text nabídky i smlouvy podle jednatele jednoznačně informuje poptávajícího o možnosti nadspotřeby, o tom, že cenová nabídka vychází z poptávané tloušťky potěru a že konečná cena bude závislá na skutečné spotřebě materiálu. Žalovanému nebyl předán dodací list skutečně spotřebovaného materiálu vystaveného obsluhou aplikačního návěsu Bremat.
11. Žalobkyně doložila emaily devíti svých zákazníků z poslední doby, u kterých při zhotovení díla žalobkyni došlo k nadspotřebě, kteří odpověděli na dotaz žalobkyně, jestli a kým byli na to, že dojde k nadspotřebě, upozornění. Žalobkyně tím dokládala, že je její běžnou praxí zákazníky na nadspotřebu předem upozorňovat. Z obsahu reakcí zákazníků se podává, že o možné nadspotřebě byli informováni technikem při obhlídce stavby během kontrolního měření, někteří navíc i jednatelem žalobkyně či pracovníky provádějícími vytírání podlah (emaily čl. 58 – 68).
12. Z provedeného dokazování soud učinil následující závěr o skutkovém stavu. Žalovaný zadal u žalobkyně poptávku na pokládku anhydritového potěru o tloušťce 50 mm na podlahy v rodinném domě, na kterou žalobkyně po aktualizaci výměry na 143,78 m² podlahové plochy zpracovala cenovou nabídku dne 29. 10. 2019. Cenu za 1 m³ použitého materiálu žalovaný odsouhlasil, odsouhlasil i údaj o potřebném množství směsi 7,19 m³ s tím, že může dojít k nadspotřebě anhydritového potěru proti cenové kalkulaci v závislosti na rovinatosti podkladu. Žalovaný vyjádřil uzavřením smlouvy o dílo ze dne 4. 11. 2019, jejíž součástí byla cenová nabídka z 29. 10. 2019, srozumění s tím, že množství potěru je v kalkulaci uvedeno pro

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

požadovanou tloušťku potěru 50 mm v nejvyšších místech podkladu a vzhledem k nepravidelné rovinatosti nelze přesné množství materiálu dopředu specifikovat. Žalovaný se zavázal uhradit předpokládaný rozdíl – navýšení ceny, a to podle skutečně spotřebovaného množství potvrzeného v předávacím protokolu. Žalovaný podepsal v předávacím protokolu ze dne 6. 11. 2019, že převzal pokládku anhydritového potěru bez výhrad a potvrdil celkovou spotřebu materiálu v množství 9,18 m³. I kdyby žalovaný nebyl seznámen s údaji v měřáku aplikačního návěsu Bremat a neobdržel by dodací list skutečně vydaného materiálu, podstatné je, že v předávacím protokolu odsouhlasil množství použité směsi. Žalovaný nespороval, že dne 21. 1. 2020 žalobkyně odstranila šlem na ploše 127,83 m², cena za vyčištění 1 m² od šlemu byla smlouvou o dílo stanovena na 22 Kč. Žalovaný odmítl žalobkyni zaplatit za nadspotřebu anhydritové směsi. Podle přesvědčení žalovaného zneužila žalobkyně svého postavení a poškodila práva žalovaného jako spotřebitele, neboť ve smlouvě podhodnotila spotřebu materiálu, která téměř o 28 % převýšila dohodnuté množství v cenové nabídce. Žalovaný neuvedl žádné důvody, proč neuhradil žalobkyni částku za odstranění šlemu, která byla vyúčtována v souladu se smlouvou ze sjednanou cenu za 1 m² a podle velikosti vyčištěné plochy.

13. Podle § 2586 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (o. z.) smlouvou o dílo se zhotovitel zavazuje provést na svůj náklad a nebezpečí pro objednatele dílo a objednatel se zavazuje dílo převzít a zaplatit cenu. Podle § 2586 odst. 2 o. z. cena díla je ujednána dostatečně určitě, je-li dohodnut alespoň způsob jejího určení, anebo je-li určena alespoň odhadem.
14. Soud se s ohledem na námitky žalovaného zabýval nejprve tím, jak nahlížet na sjednanou cenu díla ve smlouvě ze dne 4. 11. 2019, tedy zda cena byla sjednána pevnou částkou, což tvrdí žalobkyně, nebo zda šlo o cenu podle rozpočtu či snad stanovenou odhadem (tvrzení žalovaného). V projednávaném případě šlo v podstatě o jednoduchou zakázku spočívající ve vylití směsi v požadované tloušťce na předem určenou plochu. Při stoprocentním dosažení dohodnuté tloušťky na celé ploše podlahy by nebyl důvod k odchylce od sjednané ceny, která byla zhotovitelem stanovena v nabídce jako pevná. „Neurčitelnost“ konečné ceny nenastala v důsledku toho, že by se cena odvíjela z výkazu výměr, z cen množství položek na základě projektové dokumentace, že by vycházela z odhadu množství práce, vybavení a materiálu nutných k provedení díla. Přesnou cenu nebylo možné stanovit proto, že dílo spočívalo ve vylití směsi na nerovný povrch, kdy absolutní rovnost podkladu není objektivně dosažitelná, naopak platí, že pravidlem je určitá míra nerovnosti. Žalobkyně na uvedenou specifičnost plnění reagovala ujednáním ve smlouvě o tom, že cena bude stanovena podle množství skutečně použitého materiálu, tedy ujednáním o povinnosti objednatele uhradit prokázanou spotřebu. Soud dovozuje závěr o pevně určené ceně díla z obsahu cenové nabídky, v níž je jednoznačně specifikována cena v závislosti na dohodnuté tloušťce pokládky měřené od nejvyššího místa podkladu. Soud uzavřel, že cena díla byla určena pevnou částkou s předpokládanou „proměnnou veličinou“, kterou představuje faktická tloušťka vylité podlahy v závislosti na rovinatosti podkladu pod ní. Žalobkyně se nedomáhá navýšení ceny díla, ale zaplacení ceny předem stanovené, kdy množství materiálu je určováno a) vylitím jmenovité tloušťky + b) nadspotřebou, kterou však nelze předem stanovit. Soud se proto neztotožňuje s žalovaným, že cena díla byla určena podle rozpočtu či odhadem. V projednávané věci nelze aplikovat ustanovení § 2662 či § 2612 občanského zákoníku, jak požaduje žalovaný (vyjádření žalovaného z 19. 7. 2022, z 18. 8. 2022).
15. Žalovaný namítal, že byl jako spotřebitel klamán, pokud cenová nabídka obsahovala pojmy jako „případná nadspotřeba“ a „může dojít k nadspotřebě“, kdy z těchto termínů je nadspotřeba prezentována spíše jako výjimečný stav, nikoli jako pravidlo. Žalobkyně nepochybně věděla, že s největší pravděpodobností vznikne nadspotřeba a měla žalovaného na tuto skutečnost upozornit. Ten by pak mohl poptat realizaci zakázky u jiné firmy, kdy důvodem pro výběr

žalobkyně byla právě nabídková cena. Žalobkyně měla podle žalovaného v cenové nabídce informovat, že „téměř vždy dojde k nadspotřebě a konečná cena bude vyšší než zasláná nabídka“, „cena bude navýšena o nadspotřebu, ke které dochází ve většině případů“, „k nadspotřebě u našich zákazníků běžně dochází v rozmezí 10 – 40 % oproti cenové nabídce“, může dojít k nadspotřebě, která nejčastěji činí cca 25 % oproti cenové nabídce“. Podle žalovaného by žádný průměrný spotřebitel nikdy na takovou nabídku nepřistoupil, neboť by vůbec nemohl mít představu o konečné ceně. Žalovaný poukázal na zákonná ustanovení na ochranu spotřebitele s tím, že v zásadě neomezená možnost navýšení ceny díla bez jakékoli odpovědnosti žalobkyně za neučinění řádné nabídky je zneužívajícím ustanovením v neprospěch spotřebitele. Žalovaný opakovaně zdůrazňoval, že žalobkyně vždy výrazně podhodnocuje své nabídky, činí-li totiž běžná nadspotřeba 25 % (průměr nadspotřeb v důkazních návrzích žalobkyně), nejedná se již o nadspotřebu, ale běžnou spotřebu, která by měla být uvedena v kalkulaci a smlouvě o dílo. Jednání žalobkyně, která činí nabídky, aby vyhovovaly zákazníkům, zároveň však vždy počítá s výrazným nárůstem ceny, žalovaný označil za rozporné s dobrými mravy.

16. Soud odkazuje především na obsah smlouvy o dílo, jejíž součástí byla cenová nabídka, obsahující upozornění na možnost nadspotřeby oproti cenové kalkulaci v závislosti na rovinatosti podkladu. Z provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žalovaný mohl nadspotřebu očekávat nejen na základě cenové nabídky a smlouvy o dílo, ale i na základě průběhu a výsledků přeměřování podkladu panem [REDAKCE]. Žalovaný sice popírá, že by možnost nadspotřeby byla při návštěvě technika žalobkyně zmiňována, soud však má nejen z výpovědi svědka [REDAKCE], ale i z vyjádření jiných zákazníků k otázce nadspotřeby za prokázané, že žalobkyně možnost nadspotřeby před vznikem smluvního vztahu nijak netají, naopak na ni výslovně upozorňuje. Soud nemá důvod předpokládat, že zrovna v případě žalovaného by žalobkyně postupovala v rozporu se zavedenou praxí. Informace o nadspotřebě byla žalovanému poskytnuta pouze v obecné rovině, nebylo ani tvrzeno, že by svědek [REDAKCE] (případně svědek [REDAKCE]) hovořil s žalovaným o konkrétních číslech či procentech nadspotřeby. Oba svědci se naopak vyjádřili tak, že až do okamžiku vylití směsi není možno stanovit skutečnou spotřebu s ohledem na křivost či naopak rovinatost toho kterého podkladu. Soud uzavřel, že nastalá nadspotřeba nebyla (a s ohledem na text smlouvy o dílo ani nemohla být) pro žalovaného překvapivou skutečností. Jinou otázkou je, zda byl žalovaný adekvátně vyrozuměn o tom, jak vysoké odchylce nad cenovou nabídku může dojít. Soud považuje za podstatné, že konkrétní výše nadspotřeby závisela na rovinatosti zalévaného podkladu, za rozsah předem neurčitelné nadspotřeby byl tedy prakticky odpovědný objednatel. Žalobkyně se nezavázala kvalitu podkladu řešit, sledovala a vyžadovala pouze připravenost povrchu k pokládce potěru.
17. Podle názoru soudu je třeba přihlížet nikoli k výši nadspotřeby materiálu, ale vyhodnotit rozdíl mezi cenou díla ve smlouvě a požadovanou cenou po předání díla zhotovitelem. Podle smlouvy o dílo (a to bez zohlednění ustanovení o nadspotřebě) byl žalovaný povinen zaplatit nejen částku 47.729 Kč, ale také uhradit za odstranění anhydritového šlemu na upravené ploše podlahy o výměře 127,82 m² částku 3.234 Kč, čili zavázal se zaplatit včetně DPH 50.963 Kč. Vyúčtování žalobkyně znělo na částku 61.309 Kč, tedy na cenu o 10.346 Kč vyšší. Žalobkyně požadovala po žalovaném cenu díla zvýšenou o 20 %, což soud nepovažuje za excesivní.
18. Soud dospěl k závěru, že žalobkyně ve sjednaném termínu v souladu se smlouvou o dílo provedla pokládku litého anhydritového potěru, když celková spotřeba potěru činila 9,18 m³, přičemž tuto skutečnost žalovaný potvrdil v předávacím protokolu č. 1. Žalobkyně dále provedla dne 21. 1. 2020 odstranění povrchového šlemu z anhydritového potěru na ploše nepokryté dlažbou, což žalovaný potvrdil v předávacím protokolu č. 2. Žalobkyně svůj závazek ze smlouvy o dílo řádně splnila. Žalovaný porušil povinnost objednatele zaplatit cenu díla, které převzal, a dluží žalobkyni

částku 13.580,41 Kč. Do prodlení s úhradou uvedené částky se žalovaný dostal ode dne následujícího po splatnosti faktury č. 201108, tedy od 18. 5. 2020.

19. V článku VII. odst. 5 smlouvy o dílo se žalobkyně s žalovaným dohodla, že je-li objednatel v prodlení s úhradou sjednané ceny díla či její části zhotoviteli, je povinen uhradit zhotoviteli smluvní pokutu ve výši 0,5 % z ceny díla bez DPH, a to za každý den prodlení. S ohledem na skutečnost, že se žalovaný dne 18. 5. 2020 ocitnul v prodlení s úhradou části sjednané ceny díla a ke dni podání žaloby je stále v prodlení s její úhradou, uplatnila žalobkyně nárok na úhradu smluvní pokuty. Pokuta z celkové ceny díla bez DPH činí ke dni podání žaloby přes 150.000 Kč, žalobkyně se však v soudním řízení rozhodla uplatnit pouze část smluvní pokuty odpovídající částce 40.000 Kč. Ve smlouvě o dílo sjednaná smluvní pokuta má mít podle žalobkyně primárně odstrašující účinek na neplatiče. Žalobkyně v tomto případě sama přistoupila ke snížení smluvní pokuty na přiměřenou výši počítanou pouze z dlužné částky 13.580,41 Kč.
20. Žalovaný k části nároku na smluvní pokutu sdělil, že smluvní pokuta 0,5 % denně z celé ceny díla je v případě údajného nároku 13.580,41 Kč zcela zjevně nepřiměřená. Dle žalobkyně činí smluvní pokuta 266,56 Kč denně, což představuje smluvní pokutu ve výši 1,96 % denně z údajné dlužné částky. Dle ustálené judikatury Nejvyššího soudu je pak smluvní pokuta převyšující 1 % denně z dlužné částky již považována za nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu přičítící se dobrým mravům. Vzhledem k tomu, že úmyslem žalobkyně bylo od počátku v rozporu s dobrými mravy navýšit cenu díla, je i z tohoto důvodu nutné považovat smluvní pokutu za nepřiměřenou s ohledem na okolnosti, při kterých byla sjednána.
21. Podle § 2051 o. z. nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu může soud na návrh dlužníka snížit s přihlédnutím k hodnotě a významu zajišťované povinnosti až do výše škody vzniklé do doby rozhodnutí porušením té povinnosti, na kterou se vztahuje smluvní pokuta. K náhradě škody, vznikne-li na ni později právo, je poškozený oprávněn do výše smluvní pokuty.
22. Podle soudu je smluvní pokuta sjednaná ve smlouvě o dílo ze dne 4. 11. 2019 vycházející z celkové ceny díla 53.312,53 Kč příliš vysoká a neúměrná tomu, že žalovaný se dostal do prodlení pouze s částí ceny za dílo ve výši 13.580,41 Kč. Soud proto k návrhu žalovaného tuto nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu snížil, přičemž za odpovídající hodnotě a významu zajišťované povinnosti považuje, aby se základem pro výpočet smluvní pokuty stala pouze část ceny díla, kterou žalovaný neuhradil. Denní sazba smluvní pokuty 0,5 % z dlužné částky se jeví soudu jako přiměřená. Žalovaný je se zaplacením částky 13.580,41 Kč v prodlení od 18. 5. 2020, ke dni zahájení soudního řízení by kapitalizovaná smluvní pokuta z této částky činila cca 42.506 Kč. Žalobkyně se domáhá smluvní pokuty 40.000 Kč, tedy částky nižší, než kterou soud považuje po moderaci na návrh žalovaného za přiměřenou.
23. S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že je důvodný jak nárok žalobkyně na zaplacení nedoplatku ceny díla v částce 13.580,41 Kč, tak nárok na smluvní pokutu 40.000 Kč. Podané žalobě o zaplacení částky 53.580,41 Kč proto soud vyhověl včetně úroku z prodlení z částky 13.580,41 Kč, který byl přiznán ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb.
24. Výrok o nákladech řízení vychází z § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobkyně byla ve sporu plně úspěšná, vzniklo jí právo na náhradu nákladů spočívajících ve vynaloženém soudním poplatku 2.680 Kč a v nákladech právního zastoupení. Advokátovi žalobkyně náleží podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. právo na odměnu za zastoupení advokátem z tarifní hodnoty 53.580 Kč, výše odměny za úkon právní služby činí 3.260 Kč. Advokát žalobkyně v souladu s advokátním tarifem vyúčtoval úkony převzetí věci, předžalobní výzva (s požadavkem na odměnu v poloviční výši 1.630 Kč), sepsání žaloby, vyjádření žalobkyně ze dne 13. 7. 2022, účast na jednání soudu 20. 7. 2022, písemná podání ve věci samé - vyjádření žalobkyně reagující na podání žalovaného ze dne 13. 7. 2022, ze dne 17. 8. 2022, ze dne 26. 10. 2022, účast žalobkyně na jednání soudu ve dnech 28. 2. 2023 a 19. 4. 2023, vyjádření k návrhu žalovaného na předložení předběžné otázky k Soudnímu dvoru

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

Evropské Unie z 12. 5. 2023. Celková výše odměny za uvedené úkony právní služby činí 30.970 Kč. Ke každému z 10 úkonů právní služby náleží náhrada paušálních výdajů 300 Kč, celkem 3.000 Kč. Zástupce žalobkyně uplatnil nárok na náhradu promeškaného času, který strávil cestami k jednáním soudu z [REDAKCE] do Trutnova a zpět (6 x 168 minut, tedy 36 započatých půlhodin po 100 Kč) ve výši 3.600 Kč. Podle předpisů o cestovních náhradách byla vyúčtována a přiznána náhrada cestovních výdajů v částce 9.660 Kč (celkem ujeté 1.266 km - cesta jedním směrem 211 km přes [REDAKCE]; průměrná spotřeba benzínu podle technického průkazu použitého vozidla 5,9 l/100 km). Náklady řízení v celkové výši 49.910 Kč se podle § 149 odst. 1 o.s.ř. platí advokátovi žalobkyně.

25. Lhůty k plnění stanovil soud podle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení dvojmo ke zdejšímu soudu. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost uloženou tímto rozsudkem, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Trutnov 27. června 2023

Mgr. Gabriela Řezníčková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]